

Informacja dla rodziców

Dobrze zacząć

Wytyczne do zadań edukacyjnych w placówkach
wychowania przedszkolnego

Materiał informacyjny:

Dobrze zacząć
Informacja dla rodziców
Wytyczne do zadań edukacyjnych w
placówkach wychowania przedszkolnego

Wydanie pierwsze 2009

Treść:
Müller-Czerwonka, Beate

We współpracy z:
Reiche, Christiane –
Caritas Verband für Schleswig-Holstein
Rossi, Giuseppina –
Ministerstwo ds. Oświaty i Kobiet

Wydruk:
Norddruck Neumann, Kiel
Projekt:
Schmidt und Weber Konzept-Design, Kiel

Wydawca:
Ministerstwo ds. Oświaty i Kobiet
Kraju Związkowego Szleszwik-Holsztyn
Brunswiker Straße 16-22
24105 Kiel

Internet:
www.bildung.schleswig-holstein.de

Słowo wstępne

Drodzy Rodzice,

dzieci Państwa znajdują się w bardzo intensywnej fazie uczenia się. Codziennie rozwijają swoje kompetencje – czy to umiejętności językowe, zasady postępowania, wiedza z zakresu kultury, panowania nad własnym ciałem czy inne umiejętności. Już w okresie przedszkolnym przechodzą podstawowe kroki rozwoju, które stanowią bazę wyjściową do późniejszego procesu kształcenia. Jak wiadomo dobre podstawy nauczania w placówkach wychowania przedszkolnego ułatwiają tę drogę.

Z tego względu traktujemy placówki wychowania przedszkolnego jako część naszego systemu edukacyjnego. Edukacja jest prawnym obowiązkiem i zadaniem zatrudnionego w tych placówkach personelu pedagogicznego. W swojej pracy fachowcy ci kierują się „Wytycznymi do zadań edukacyjnych w placówkach wychowania przedszkolnego w Szlezwiku-Holsztynie”. Wytyczne te zapisane są w ustawie o placówkach wychowania przedszkolnego Szlezwik-Holsztyn.

W „Wytycznych” wyróżnionych jest sześć obszarów nauczania, opisujących kompleksowe spektrum, jakie dzieci w tym przedziale wiekowym powinny poznać i zrozumieć. Nie mają one jednakże być pojmowane jako rodzaj „programu nauczania”, a przedszkole nie powinno być widziane w roli szkoły. Zadaniem przedszkola jest zachęcanie dzieci do rozwijania naturalnej ciekawości

i do aktywnego zdobywania nowych umiejętności i nowej wiedzy.

„Wytyczne” te służą wychowawczyom i wychowawcom do dawania właściwych bodźców i zapewniają stymulujące warunki ramowe we wczesnym rozwoju edukacyjnym dziecka.

Jeśli po przeczytaniu tej broszurki chcieliby Państwo dowiedzieć się jak realizowane są wytyczne nauczania w placówce wychowania przedszkolnego, do której uczęszcza Państwa dziecko, to zachęcam do rozmowy z tamtejszymi pracownikami pedagogicznymi. Personel danej placówki chętnie odpowie na Państwa pytania, gdyż jak najlepszy rozwój Państwa dziecka polega na dobrej współpracy między rodzicami i pedagogami.

Wytyczne do zadań edukacyjnych znajdą Państwo w Internecie na stronie:
www.bildung.schleswig-holstein.de

Ute Erdsiek-Rave

Ute Erdsiek-Rave
Minister ds. Oświaty i Kobiet
Kraju Związkowego Szlezwik-Holsztyn

Edukacja w placówkach wychowania przedszkolnego

Drogie Czytelniczki, Drodzy Czytelnicy,

tematem wytycznych do zadań edukacyjnych jest nauczanie w placówkach wychowania przedszkolnego i jego realizacja. Broszurka ta ma na celu przekazanie Państwu wstępnych informacji dotyczących celów i treści tych wytycznych.

Życzymy Państwu ciekawej lektury.

Pomoc rodziców jest nieodzowna

Dzieci przychodzą do przedszkola z pewnymi doświadczeniami i umiejętnościami, które zdobyły w domu rodzinnym. Placówki wychowania przedszkolnego sięgają po te doświadczenia i na nich budują dalszy proces edukacyjny. Rodzice są w tym procesie ważnymi partnerami.

Hartmut von Hentig odpowiedział kiedyś na zadane mu pytanie: „Co kształci dzieci?": „Wszystko!"

Każde dziecko ma prawo do kształcenia

Kształcenie zaczyna się wraz z narodzinami i trwa przez całe życie. Człowiek najwięcej i najszybciej uczy się w pierwszych latach swojego życia.

Edukacja i radość z odnoszonych postępów stanowią podstawę przyszłości naszego społeczeństwa. Placówki wychowania przedszkolnego, spełniające zadania edukacyjne, wychowawcze i opiekuńcze, odgrywają w tej kwestii szczególną rolę. Jako pierwsza instytucja pozarodzinna dostarczają elementarnych podstaw do dalszej nauki. Pedagodzy towarzyszą dzieciom i ich rodzicom w procesie edukacyjnym i rozszerzają ofertę nauczania dla wszystkich dzieci.

Wytyczne do zadań edukacyjnych – ramy orientacyjne

Wytyczne do zadań edukacyjnych pomagają pedagogom w kreowaniu i realizacji zadań edukacyjnych. Stanowią one obowiązujące podstawy do realizacji tych zadań w odniesieniu do wszystkich placówek wychowania przedszkolnego. Oferują one wspólne ramy orientacyjne o podłożu naukowym i fachowo wypróbowanych. Dzięki tym wytycznym każde dziecko ma zapewnioną indywidualną i fachową pomoc, bez względu na to, do której placówki w Landzie Szlezwik-Holsztyn uczęszcza i według której metody dana placówka pracuje.

Wytyczne

- Wyjaśniają, co należy rozumieć pod słowem edukacja i wychowanie (pojmowanie edukacji, jej podstawy) i jak funkcjonuje dobrze pojmowane asystowanie procesowi kształcenia.
- Określają, w jakim kierunku ma podążać asystowanie procesowi kształcenia i opisują, jak można dzieciom pomóc w sposób indywidualny.
- Opisują wymiary przekrojowe, które należy stale uwzględniać w asystowaniu procesowi kształcenia.
- Dają bodźce pedagogom do ciągłego doskonalenia zawodowego i weryfikacji własnych umiejętności.
- Pokazują, jakimi tematami (dziedziny nauki) dzieci powinny zajmować się w okresie przedszkolnym.
- Dostarczają specjalistom wskazówek metodyczno-dydaktycznych.
- Opisują rodziców, szkołę, organizacje pomocy dla młodzieży i wspólnotę społeczną, jako ważnych partnerów kooperacyjnych.

Edukacja w placówkach wychowania przedszkolnego – podstawy

Edukacja, wychowanie i opieka to pojęcia równorzędne i **nie** można ich rozdzielić.

Edukacja oznacza ustawiczne zajmowanie się jednostki samym sobą i otaczającym go światem. Dzieci percypują świat wokół siebie wszystkimi zmysłami. Metodą prób zdobywają doświadczenie w kontaktach z innymi ludźmi i rzeczami w ich otoczeniu, działając w ten sposób na płaszczyźnie socjalnej, kulturalnej i społecznej. Zdobyczą i rozszerzają swoją wiedzę, ćwiczą swoje umiejętności i tworzą własny obraz świata. Dzieci nieustannie poznają świat i zdobywają podczas tego procesu wiedzę i umiejętności. Muszą same tego dokonać. W ten sposób pojmowane jest kształcenie, a przede wszystkim samokształcenie.

Wychowanie oznacza działanie dorosłych, umożliwiające dzieciom intensywne zajmowanie się światem, jego poznanie, zrozumienie i nauczenie, jak sobie w nim radzić. Zadaniem specjalistów pedagogów jest wspieranie dzieci w ich wysiłkach. Do ich zadań należy przygotowanie pomieszczeń i dostarczenie materiałów dydaktycznych. Pedagodzy mają również uwzględnić zainteresowania i pytania dzieci, i na nich budować i rozszerzać ofertę tematyczną. Dzieci mają mieć również zapewniony dostęp do interesujących sytuacji poza placówką wychowania przedszkolnego. W obrębie przedszkola i poza nim pedagodzy odnoszą się do dzieci z pełnym szacunkiem i uznaniem.

Dorośli mają dążyć do realizacji celów wychowawczych. Mają wspierać dzieci w procesie stawania się członkami społeczeństwa, pomóc im poznawać i respektować obowiązujące w nim sposoby zachowania, kulturalne zasoby wiedzy, wartości i normy. Stosunek polegający na pełnym zaufaniu i pewna więź między dziećmi a dorosłymi są pomostem między interesami dorosłych, ich celami, a wysiłkami dzieci w procesie kształcenia.

Opieka ma na celu zapewnienie dziecku w czasie pobytu w placówce wychowania przedszkolnego bezpieczeństwa, spełnienia wszystkich potrzeb podstawowych, jak również zagwarantowanie mu osoby (osoba, do której dziecko jest najbardziej przywiązane), dzięki której dziecko czuje się pewnie, tak, aby mogło swobodnie zajmować się poznawaniem świata. Ciepły, wrażliwy opiekun jest ważnym elementem w procesie (samo)kształcenia dzieci.

Zasady przewodnie i wymiary przekrojowe

Rozważania i planowanie dorosłych w znacznym stopniu kształtowane są podstawowymi zasadami działania pedagogicznego w życiu codziennym: Zasady demokracji, trwałość i uwzględnienie różnic stanowią fundamenty pedagogiki.

Demokracja i Trwały Rozwój są zasadami przewodnimi i zarazem celami wychowawczymi. Zasady demokracji stosowane w życiu codziennym gwarantują dzieciom prawa i pomagają im brać czynny udział w życiu wspólnoty demokratycznej w sposób niezależny, solidarny i kompetentny. Pod pojęciem Zasady Trwałego Rozwoju rozumiane jest uświadomienie sobie własnej odpowiedzialności wobec społeczeństwa.

W placówce wychowania przedszkolnego dzieci mogą zdobywać pierwsze doświadczenia z zakresu demokratycznego i trwałego kształtowania myślenia i postępowania, jak również zdobywać praktyczne umiejętności i uczyć się postaw z zakresu samodzielnego i odpowiedzialnego działania według zasad demokratycznych.

Wymiary przekrojowe opisują różnicowanie między pokoleniami, płciami, kulturami, zdolnościami a niedogodnościami, sytuacjami życiowymi i środowiskami.

Każde dziecko jest jedyne w swoim rodzaju, a żadna rodzina nie jest jednakowa. Tylko w warunkach uwzględnienia specyficznej sytuacji pojedynczego dziecka możliwe jest indywidualne kształtowanie procesu edukacyjnego każdego dziecka i wspierania jego rozwoju.

Podstawowe zasady wspierania procesu kształcenia obowiązują w każdym przedziale wiekowym, przy czym indywidualne procesy kształcenia przebiegają w różnorodny sposób. Każde dziecko pracuje według własnego rytmu i zagłębia się w interesujące je tematy. Dzieci zajmują się różnymi treściami i pytaniami w zależności od stopnia rozwoju i wieku. W wytycznych można dlatego znaleźć wskazówki na temat specyficznych potrzeb dzieci poniżej trzeciego roku życia i dzieci w wieku szkolnym.

Wspólne ponoszenie odpowiedzialności za edukację

Ustalenie koncepcji nauczania

Rodzice mają pewne wyobrażenie, oczekiwania, nadzieje i życzenia w kwestii opieki i pomocy, jakiej potrzebuje ich dziecko. Placówki wychowania przedszkolnego mają do realizacji ustawowe zadanie (§ 4 i 5 Ustawy o placówkach wychowania przedszkolnego) i ich celem jest fachowe pojmowanie kształcenia, wychowania i opieki. Wspólna rozmowa może pomóc wyjaśnić ważne kwestie.

Dobra organizacja faz przejściowych

Fazy przejściowe odgrywają u dzieci szczególną rolę, np. faza aklimatyzacji w przedszkolu, przejście do szkoły. Wspólnie ze specjalistami pedagogami rodzice mogą towarzyszyć swojemu dziecku podczas tego ważnego kroku.

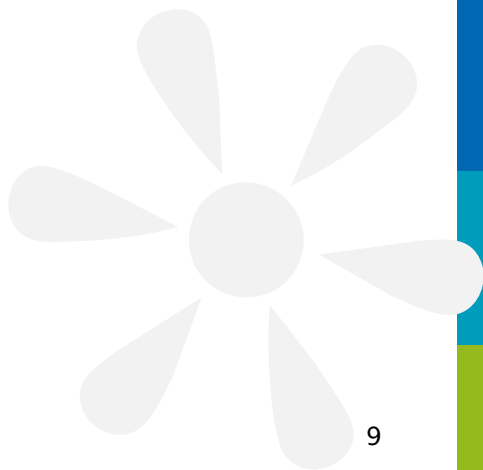
Towarzystwo podczas pierwszych dni – Wzbudzanie zaufania

Rodzice są najważniejszą osobą dla dziecka. To oni znają dziecko najlepiej i wiedzą, co mu się podoba i w co lubi się bawić. Te informacje rodzice mogą przekazać pedagogom.

Konieczne jest zaplanowanie odpowiedniej ilości czasu na fazę przystosowania się. Towarzystwo dziecku podczas pierwszych dni, rodzice dają mu poczucie bezpieczeństwa, którego potrzebuje, żeby przyzwyczaić się do wszystkiego, co nowe i ekscytujące w grupie i do obcych mu osób.

Jeśli dziecko zna jakiegoś pedagoga ze swojej grupy lepiej, może on stać się dla niego osobą zaufania, dając mu konieczne poczucie bezpieczeństwa.

Czas, który rodzice spędzają wspólnie ze swoim dzieckiem podczas fazy przystosowania w placówce wychowania przedszkolnego, umożliwia wszystkim lepsze poznanie. W tym czasie rodzice kształtują wraz z pedagogami dobrą bazę do edukacji dla dziecka.

Wsparcie, towarzyszenie i pomoc

Pojmowanie kształcenia wczesnego jako samokształcenia, wymaga od pedagogów zmiany punktu widzenia. W tej kwestii nie chodzi już o pytanie, co możemy przekazać dzieciom, tylko o pytanie:

„Jakich warunków potrzebują dzieci, żeby mogły zajmować się nowymi i różnorodnymi tematami, żeby mogły same zadawać pytania i znajdować na nie odpowiedzi?”

Fachowość pedagogów polega na rozpoznawaniu ważności tematów, zainteresowań, pytań, potrzeb i etapów rozwoju, jak również na dawaniu pomocniczych bodźców we wszystkich dziedzinach.

Cele asystowania dziecku w procesie edukacyjnym

Celem wczesnego towarzyszenia dziecku w procesie edukacyjnym jest wspieranie każdego dziecka w jego rozwoju jako samodzielnej i zdolnej do funkcjonowania w społeczeństwie osobowości, tak, aby mogło uczestniczyć w życiu w sposób niezależny, solidarny i kompetentny.

Żeby móc radzić sobie w życiu, dzieci potrzebują umiejętności, sprawności, wiedzy i kompetencji.

Dzieci są ciekawe świata. Wszystko jest w stanie wzbudzić ich ciekawość, np. robotnik budowlany na ulicy, przedmiot, który spada, materiał, który jest dziwny w dotyku, narzędzie, kolory, muzyka, inni ludzie. Dzieci chcą wiedzieć, jak coś działa, jak reagują ludzie i czego one same są w stanie dokonać.

Dzieci są jak badacze. Próbują, powtarzają, zmieniają, nie dadzą się zbić z tropu niepowodzeniami i próbują tak długo, aż są usatysfakcjonowane swoimi wynikami.

W sytuacjach życia codziennego, podczas rozwiązywania problemów, zabaw z innymi dziećmi, w kontaktach z innymi ludźmi, w obchodzeniu się z materiałem i tematami, dzieci nabywają kompetencję samo poznawczą, kompetencję socjalną, kompetencję rzeczową i kompetencje metodyczne, potrzebne do zdobywania wiedzy i w ten sposób stają się zdolne do działania.

Dziedziny nauki

Dziedziny nauki opisują różnorodność tematów, którymi dzieci się zajmują. Opisują, co edukacja może obejmować.

Podczas odkrywania i przyswajania świata, dzieci napotykać na różne treści. Ich sposób postępowania i dociekanie charakteryzują się kreatywnością. W swoim dociekanu łączą elementy różnych dziedzin edukacji.

Podczas zabaw klockami dzieci np. kreują pejzaż z kolorowych klocków i wieżyczek (percepcja estetyczna), umawiają

się (umiejętności językowe), malują znaki drogowe (znaki i pismo), budują domy z klocków (statyka, nauki ścisłe, ciało i ruch), dzielą się samochodzikami w sposób sprawiedliwy (matematyka, etyka), ustalają reguły gry (społeczeństwo) i dogadują się w czasie trwania zabawy, jak ma przebiegać dalsza zabawa (komunikacja).

W wytycznych do zadań edukacyjnych wyróżnionych jest sześć dziedzin edukacji. Ich struktura i podział pokazują, jakie bogactwo tematyczne każda z pojedynczych dziedzin zawiera.

Każda dziedzina z osobną podkreśla część składową całościowego procesu edukacyjnego dzieci:

- Edukacja muzyczno-estetyczna i media – lub – percepcja świata wszystkimi zmysłami
- Doświadczenie ciała, zdrowia i ruchu – lub – doświadczenie z ciałem i ruchem
- Język(i), znaki/pismo i komunikacja – lub – komunikowanie językiem i symbolami
- Matematyka, nauki ścisłe i technika – lub – poznawanie reguł i praw natury
- Kultura, społeczeństwo i polityka – lub – zdobywanie doświadczenia z zakresu kształtowania wspólnoty
- Religia, etyka i filozofia – lub – zadawanie pytań o sens rzeczy

Dzieci zdobywają wiedzę zawsze jednocześnie we wszystkich dziedzinach nauki. Dziedziny te nie są czymś w rodzaju „przedmiotów szkolnych”, lecz stanowią pomoc dla pedagogów w dziedzinie określania spektrum możliwych treści i tematów, i z zakresu ich planowania. Umożliwiają docelową obserwację i refleksję. Dzieci powinny podczas pobytu w przedszkolu otrzymać możliwość intensywnego zajmowania się tematami ze wszystkich dziedzin nauki. Powinny to móc robić z radością.

Elementy dydaktyczno- metodyczne towarzyszące procesowi kształcenia

Towarzystwo dziecka i pomoc w procesie edukacyjnym opisane są w wytycznych do zadań edukacyjnych, jako przemyślane i zaplanowane działanie pedagogiczne.

Punktem wyjściowym pedagogiki jest obserwacja postępowania dziecięcego, zainteresowań dziecięcych i dziecięcego świata doświadczeń, jak również dialog między wszystkimi uczestnikami tego procesu. Obserwacja i dokumentacja towarzyszą temu procesowi i są wykorzystywane jako refleksja nad biegiem wydarzeń oraz jako rezonans dla dzieci i dorosłych.

Poznanie, planowanie, działanie i snucie refleksji tworzą cykl, który obejmuje obserwacje, nowe pomysły i zmiany, i może prowadzić do podjęcia nowych kroków z zakresu planowania i działania.

Edukacja i asystowanie w procesie kształcenia

Rozważania, w jaki sposób dorośli mogą towarzyszyć dzieciom, wspierać je i dawać im bodźce do nauki, są określone następującymi aspektami:

Proces kształcenia odbywa się zawsze i wszędzie

Każdy dzień powszedni, począwszy od przyrowadzenia do przedszkola, a skończywszy na odebraniu z przedszkola, jest polem do zdobywania doświadczenia, polem do podejmowania działań i do ćwiczeń. Nie tylko w placówce wychowania przedszkolnego, lecz również w obrębie przedszkola jest dużo rzeczy do odkrycia.

Towarzystwo w procesie edukacyjnym otwiera różnorodne przestrzenie. Dzieci nie bawią się, żeby się uczyć, lecz uczą się, gdy się bawią. „Zainicjowana przez dziecko zabawa” jest równie ważna, jak zajmowanie się ofertami przygotowanymi przez pedagogów przedszkolnych. Oferty te umożliwiają dzieciom zajmowanie się znanym i nowym w szerszym pojęciu. We wspólnie zaplanowanych i zorganizowanych projektach dzieci mogą zajmować się, intensywnie i pod różnym kątem, jednym tematem przez dłuższy czas.

Edukacja wymaga prowokującego otoczenia i odpowiedniej ilości czasu, które dziecko samo sobie wyznacza. Pomieszczenia mogą wspierać proces edukacyjny lub go zakłócać.

Pedagodzy specjaliści

Miejsca o określonej strukturze, charakteryzujące się odpowiednimi możliwościami zabawowymi i ofertą materiałową, oddziałują trwale na indywidualne procesy kształceniowe dzieci. Dzieci potrzebują, obok zaplanowanych ofert, czasu, który jest im niezbędny do zabawy i odkrywania świata we własnym rytmie.

Kształcenie jest sprawą indywidualną. Każde dziecko ma własne tempo pracy i własny sposób podejścia do jakiegoś problemu.

Ważne jest, żeby pojmować rozwój każdego dziecka w sposób indywidualny, prowokować ten rozwój i mu towarzyszyć. W celu umożliwienia dzieciom dostępu do szerokiej gamy tematów, konieczne jest podczas planowania nauki, sięganie po bodźce z różnych dziedzin edukacji.

Edukacja wymaga uczestnictwa. Pedagodzy i rodzice wykorzystują swoją wiedzę, fachowość i interpretację swoich obserwacji, w celu zrozumienia dzieci w ich działaniu, i w celu nadania ich działaniu nowych impulsów. Dopiero zachowanie dzieci, fakt, czy zainteresowały się ofertą, czy wykorzystują ją jako możliwość dla siebie, czy nie, dostarcza dorosłym informacji o tym, czy zrozumieli dziecko. Dlatego sensowne jest zaangażowanie dzieci we wszystkie poczynania.

Pedagodzy organizują dzień powszedni w placówce wychowania przedszkolnego jako przestrzeń życiową, przestrzeń do zdobywania doświadczeń i wiedzy. Są partnerami w kontaktach z dziećmi i rodzicami.

Pojmowanie edukacji, przedstawione w wytycznych dot. zadań edukacyjnych, stawia wysokie wymagania wobec ich przygotowania zawodowego.

Pedagodzy potrzebują odpowiedniej ilości czasu i wsparcia fachowego, w celu zapoznania się z tematami i wytycznymi dot. wytycznych do zadań edukacyjnych i przeniesienia ich na płaszczyznę przedszkola. Doradztwo specjalistyczne, doskonalenie zawodowe, szkolenia i omawianie dyżurów wspomagają ten proces.

Edukacja polega na kooperacji

Dzieci zdobywają wiedzę w kręgu rodzinnym, w swoim przestrzennym otoczeniu, w klubach sportowych, w placówkach wychowania przedszkolnego – innymi słowy: edukacja jest wspólnym zadaniem nas wszystkich. Placówki wychowania przedszkolnego stanowią część regionalnego systemu edukacyjnego. Placówki wychowania przedszkolnego poszukują powiązań i kooperują z innymi lokalnymi partnerami na płaszczyźnie edukacyjnej.

Należą do nich:

- Matki i ojcowie
- Nauczyciele
- Specjaliści do spraw młodzieży
- Inne osoby, które angażują się w życiu społecznym z tytułu piastowanego urzędu lub społecznie (np. kobiety politycy, pracownicy administracji, działacze stowarzyszeń, organizacji)

Organizacja procesu przechodzenia – z placówki wychowania przedszkolnego do szkoły

Proces ten udaje się wtedy, gdy rodzice, pedagodzy wychowawcy placówek wychowania przedszkolnego i nauczyciele współpracują ze sobą. Współpraca między placówką wychowania przedszkolnego a szkołą podstawową jest uregulowana prawnie (§ 3 ustęp 3 Ustawy o szkolnictwie, § 5 ustęp 6 Ustawy o placówkach wychowania przedszkolnego) i zapewnia prawidłowy proces przechodzenia z jednej placówki do drugiej.

Szkoły i placówki wychowania przedszkolnego ustalają w porozumieniu z nauczycielami, pedagogami, wychowawcami oraz rodzicami wspólnie – plany działania.

Współpraca z matkami i ojcami – Partnerami w procesie edukacji i wychowania

Prowadzenie nieustannego dialogu – częste rozmawianie ze sobą

Rozmowa i wzajemne informowanie się stanowią postawę dobrej współpracy.

Gdy osoby odgrywające ważną rolę w życiu dziecka mają przyjacielskie kontakty, wpływa to pozytywnie na proces edukacyjny dziecka. W czasie, gdy dziecko jest przyprowadzane do przedszkola lub odprowadzane do domu, znajdzie się zawsze okazja do krótkiej rozmowy, podczas której można wymienić się ważnymi informacjami. Umówione rozmowy z pedagogami oferują szansę na dłuższą rozmowę na temat rozwoju dziecka. Dokumentacja dotycząca postępów w nauce stanowi dobrą podstawę do takiej rozmowy.

Wspólne działanie

Współpraca z matkami i ojcami nie powinna ograniczać się do zebrań rodziców, gdyż wspólne działanie otwiera szanse na rozwiązanie wielu kwestii. Rodzice mogą w różny sposób uczestniczyć w pracy edukacyjnej placówki wychowania przedszkolnego. Istnieje wiele możliwości tego, w jaki sposób rodzice mogą zaangażować się i uczestniczyć w tym procesie. W ten sposób rodzice mogą obserwować swoje dzieci w sytuacjach różniących się od tych z domu rodzinnego i czasami są sami zaskoczeni faktem, jak samodzielnie stało się ich dziecko.

Matki i ojcowie mogą również działać jako przedstawiciele komitetu rodzicielskiego, w ten sposób angażując się wspólnie z pedagogami w pracę na rzecz tworzenia bogatej oferty edukacyjnej dla wszystkich dzieci w placówce wychowania przedszkolnego.

Informacja ta została przekazana Państwu przez:

Pieczętka placówki